۱۱ روز تا جام‌جهانی

«اسنایدر» مدیون یک بوکسور

● «وسلی اسنایدر» هافبک صاحب‌نام تیم‌ملی فوتبال هلند نزدیک بود مسابقات جام‌جهانی ۲۰۱۴ را از دست بدهد که قهرمان سنگین‌وزن کیک‌بوکسینگ جهان نجاتش داد. اسنایدر که حدود یک سال پیش توسط لوییس فان‌خال سرمربی تیم‌ملی هلند، از ترکیب بازیکنان این تیم حذف شد و تا چندهفته پیش هم هنوز شک و تردیدها در مورد حضور او در این تیم باقی بود حالا نامش در میان مسافران هلندی برزیل دیده می‌شود. بازیکن ۲۹ساله تیم هلند که در فینال جام‌جهانی ۲۰۱۰ نیز حضور داشت و برای تیم گالاتاسرای ترکیه بازی می‌کند، وقتی به‌سراغ گوخان ساکی رفت کاملا افسرده بود و از نظر آمادگی هم تعریفی نداشت. «گوخان ساکی» قهرمان ۱۰۳ کیلوگرم دورگه هلندی - ترک است که در بین نبردهای خود در مسابقات جهانی کیک‌بوکسینگ، تمرینات شبه‌نظامی را انجام می‌دهد. اسنایدر بازیکن سابق تیم‌های آژاکس، رئال‌مادرید و اینترمیلان در مورد تمرین با او گفت: به لطف وی دوباره به آمادگی مطلوبی که در ۲۲سالگی داشتم، رسیدم. این تغییر وضعیت در اردو تدارکاتی هفته گذشته هلند در پرتغال کاملا مشهود بود به‌طوری‌که او اکنون در کنار روبین فان‌پرسی و آرین روبن بهترین مهاجمان فان‌خال است. این در حالی است که فان‌خال همواره از منتقدان اسنایدر بود و رابطه این دو در گذشته هرگز خوب نبوده است. او وقتی در سال ۲۰۱۲ دوباره به‌عنوان سرمربی به تیم هلند بازگشت، بازوبند کاپیتانی را از اسنایدر گرفت و آن را به فان‌پرسی و روبن داد. او دلیل این کار را رفتن اسنایدر به ترکیه به‌جای لیگ‌های معتبر اروپایی دانست و گفت: نمی‌فهمم چرا یک بازیکن زیر ۳۰سال در حد و اندازه اسنایدر چنین انتخابی کرده است. این در حالی است که حالا این شایعه در رسانه‌ها قوت گرفته که فان‌خال حتی قصد دارد اسنایدر را با خود به منچستریونایتد ببرد؛ اگرچه این بازیکن گفته است هنوز آمادگی این کار را ندارد. فن‌خال فهرست ۲۳ نفره تیم‌ملی این کشور برای جام‌جهانی ۲۰۱۴ را اعلام کرد که به شرح زیر است:

دروازه‌بان‌ها: یاسپار کلیسن (آژاکس)، میشل وورم (سوانسی)، تیم کرول (نیوکاسل)

خط دفاع: پل ورهاگ (آوگسبورگ)، داریل یان‌مات (فاینورد)، جوئل فلتن (آژاکس)، استفن دی‌وریچ (فاینورد)، ران ولار (آستون‌ویلا)، برونو مارتینس ایندی (فاینورد)، ترنس کونگلو (فاینورد)، دالی بلیند (آژاکس)

خط میانی: لئوری فر (نوریچ)، نیگل دیونگ (آ. ثمیلان)، جوردی کلاسی (فاینورد)، جاناتان ده‌کوژمان (سوانسی)، گئورگینو وینالدوم (آیندهوون)، وسلی اسنایدر (گالاتاسرای)

خط حمله: آرین روبن (بایرن)، روبین فان‌پرسی (منچستریونایتد)، کلاس یان‌هونتلار (شالکه)، درک کویت (فنرباغچه)، ژرمین ینس (دیناموکی‌یف)، ممفیس دپای (آیندهوون)

رافائل فندرفارت هفته گذشته به‌دلیل مصدومیت، جام‌جهانی ۲۰۱۴ را از دست داد و نتوانست در این فهرست جا داشته باشد.

مشاجره در اردوی بوسنی

● سافت سوسیچ، سرمربی تیم‌ملی فوتبال بوسنی‌وهرزگوین، اروین زوکانوویچ، مدافع تیمش را به‌دلیل مشاجره لفظی با فدراسیون فوتبال این کشور اخراج کرد. این در حالی است که حضور این مدافع ۲۷ساله در فهرست نهایی بوسنی برای حضور در رقابت‌های جام‌جهانی ۲۰۱۴ برزیل قطعی شده بود. فدراسیون فوتبال بوسنی‌وهرزگوین با انتشار بیانیه‌ای اعلام کرد: در پی اتهامات بی‌اساسی که زوکانوویچ به فدراسیون فوتبال بوسنی‌وهرزگوین زد سافت سوسیچ با مشورتی که با همکاران و بازیکنان تیم داشت تصمیم گرفت روی این بازیکن در جام‌جهانی حساب باز نکند. بوسنی که یکی از رقبای تیم‌ملی ایران در گروه F جام‌جهانی ۲۰۱۴ برزیل است، سه‌شنبه سارایوو را به مقصد آمریکا ترک کرد تا اردوی آماده‌سازی‌اش را برای حضور در این تورنمنت در این کشور ادامه دهد. زوکانوویچ ۲۷ ساله که در تیم ژنت بلژیک عضویت دارد به رسانه‌های محلی گفت: از این تصمیم سوسیچ ناراحت و ناامید شدم. چطور ممکن است چنین چیزی اتفاق بیفتد؟ همه اینها تقصیر فدراسیون است.

بریده اخبار

- محمود گودرزی وزیر ورزش و جوانان و ریکاردو گارسیا همتای فیلیپینی‌اش صبح دیروز در راستای توسعه و تقویت روابط ورزشی بین این دو کشور تفاهمنامه همکاری رسمی امضا کردند.
- رییس کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال از تایید آرای پرونده محسن قهرمانی و دیگر متهمان از سوی فیفا خبر داد.
- محمدباقر نوبخت، معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور و سخنگوی دولت یازدهم دیروز از اردو تیم‌های ملی جانبازان و معلولان بازدید کرد.
- رییس فدراسیون فوتبال ایران در پیامی یکصدودهمین سالگرد تاسیس فدراسیون بین‌المللی فوتبال (فیفا) را به سپ بلاتر تبریک گفت.
- «کاستا» مهاجم مصدوم اسپانیا مسافر برزیل شد

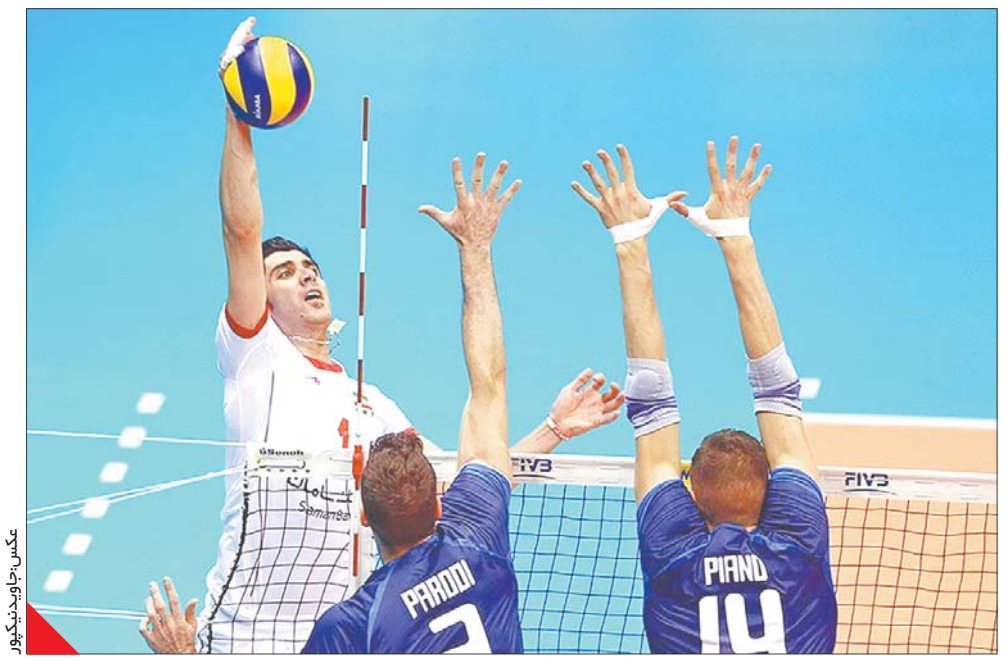

عکس: جاوید نیکپور

گزارش «شرق» از «رم» پیرامون دیدار والیبال ایتالیا- ایران

حریف هنوز از ایران می‌ترسد

میمنت مژده، رم- ایتالیا

تیم‌ملی والیبال کشورمان امروز برای انجام دومین دیدار بیست‌وپنجمین دوره از مسابقات لیگ جهانی والیبال، برابر لاجوردی‌پوشان در شهر «ورونا» به میدان می‌رود. سفیدپوشان کشورمان در حالی از شهر «تریسته» راهی «ورونا» شدند که نخستین دیدار خود را با نتیجه ۳ بر صفر به حریف واگذار کردند.

یک گزارش محلی

کوچه پس‌کوچه‌های شهر رم مملو از کافی‌شاپ و رستوران است. اما در میان همه آنها بعضی کافه‌ها مخصوص اهالی ورزش است؛ آنهایی که با هم به تماشای مسابقات می‌نشینند و برای یکدیگر کری می‌خوانند. ساعت هشت شب است و یک صندلی را روبه‌روی تلویزیون انتخاب می‌کنم. دقایق جلو نمی‌روند اما اهالی کافه همین‌طور که بلندبلند حرف می‌زنند گه‌گاهی به صفحه تلویزیون نگاهی می‌اندازند و منتظر هستند. در حالی که صفحه گوشی‌ام را بالا و پایین می‌کنم، برای تحلیل و استدلال اطرافیانم گوش تیز کرده‌ام، یک نفر زیر لب چیزی می‌گوید. متعجب برمی‌گردم و می‌گویم: «ببخشید؟» جمله‌اش را دوباره تکرار می‌کند: «مهم نیست که برنده باشی، مهم این است که قبل از بازی، ترس توی دل حریفت بیفته.»

جمله‌اش به قدر کافی جالب و دلنشین بود. حداقل برای من که جرات تشویق کردن تیم‌ملی‌ام را در میان حداقل صد ایتالیایی دوآتشه نداشتم. لبخندزنان از او می‌پرسم: «از ما می‌ترسید؟» پیرمرد سرش را جلوتر می‌آورد و عینکش را جابه‌جا می‌کند: فهمیدم که «پرسیانا» هستی، انگشت اشاره‌اش را همین‌طور که می‌لرزید به سمت اهالی کافه برد و ادامه داد: «خیلی از اینها نمی‌دونن ایران کجاست، اما همه خوب یادشون هست پارسال با ولاسکو چه غوغایی به‌پا کردید.» می‌خندد و سرش را عقب می‌کشد. احساس خوشایندی دارم؛ یک‌جور احساس قدرت. راست می‌گوید پیرمرد، همین که احساس ترس را در دل حریفت بیندازی خودش یک پیروزی است.

این جمله کمی آشناست. چند ساعت قبل روی سایت والیبال ایتالیا داشتم یک خبر می‌خواندم که در آن سیمونه پارودی گفته بود: «بازی برابر ایران اصلا آسان نخواهد بود و ما همان انرژی و تلاشی که برابر برزیل صرف کردیم، باید در مقابل ایران نیز صرف کنیم.» پیرمرد و سیمونه حق داشتند.

هیچ‌کس خاطره مودنا را از یاد نمی‌برد، حتی آنهایی که نه اهل ورزش هستند و نه اهل والیبال. بازی شروع می‌شود. همه دست‌ها را به پرواز درمی‌آورند تا به دخترک پشت صندوق بفهمانند صدای تلویزیون را بیشتر کند. دو تیم مشغول گرم‌کردن می‌شوند. هر توپ که بالا می‌رود ایتالیایی‌ها «براوو، براوو»شان به راه می‌افتد. یک صدایی در من ایجاد شده و می‌خواهم داد بزنم «چه براوو! ویوا ایران.» اما تنهایی حسم را قورت می‌دهم تا اینکه دوربین شبکه «رای‌اسپورت» به سمت تماشاچیان ایرانی می‌چرخد. سفیدپوشانی که اسم ایران میان یک قلب نقش بسته و صدای «ایران، ایران»ی که از لابه‌لای هیاهویی بزرگ به گوشم می‌رسد. چشم‌ها گرد می‌شود. یک مرد چاق می‌گوید: «ماما میا، ببین چقدر ایرانی باز توی سالنه! اینا از کجا میان هر سال.»

خنده‌ام می‌گیرد، خوشحال می‌شوم و توی دلم می‌گویم: «از همین خیابان پشتی.» بازی نفسگیر است؛ از همان ابتدا نفسگیر است؛ بعضی مسابقات خودبه‌خود سخت هستند. مهم هم نیست طرفدار کجا و کی باشی، اما سختی بازی نفست را می‌گیرد، یک هیجان عجیب می‌بخشد و دست‌های مشت‌کرده‌ات از هم باز نمی‌شود. به هر حال تیم‌ملی ایران به همین نفسگیری ست اول را به میزبانش با نتیجه ۲۵بر ۱۹ واگذار می‌کند. با اینکه دومین ست، آغاز خوبی برای سفیدپوشان ایرانی بود اما لاجوردی‌ها مجال پیروزی به تیم‌ملی کشورمان را ندادند و دومین ست را هم با نتیجه ۲۵بر۲۲ از ما ربودند. اگرچه حالا خیال ایتالیایی‌ها برای یک پیروزی شیرین در خانه راحت‌تر شده اما گزارشگر بازی می‌گوید: «نباید آسوده‌خاطر باشیم، ایرانی‌ها غیرقابل پیش‌بینی‌اند.» حرف گزارشگر با امتیازات نخستین تیم‌ملی ایران تکمیل‌تر می‌شود، وقتی که ایران از ایتالیا سه امتیاز پیشی می‌گیرد و تا آخرین دقایق جنگ سرویس‌ها پابه‌پا حرکت می‌کند؛ اما حیف؛ حیف از اشتباهات تیمی و فردی؛ حیف از فرصت‌هایی که به آسانی از دست رفت و سومین ستی هم که به نفع ایتالیایی‌ها تمام شد (۲۵بر۲۳)

ایران نخستین بازی را به حریف واگذار کرد اما نفس عمیقی که ایتالیایی‌ها و گزارشگر بعد از پیروزی کشیدند دوباره جمله پیرمرد را به یادم آورد. نفس عمیق از عبور یک ترس.

در طول بازی گزارشگر ایتالیایی هر دقیقه نام عبادی‌پور را به زبان می‌آورد. قدرت و اشتباهات او را دقیق زیرنظر داشت، عبادی‌پور تجربه خود را در این دیدار اینگونه تعریف می‌کند: «ما سرویس‌های خوبی می‌زدیم. اما بازیکنان ایتالیایی دریافت‌های فوق‌العاده‌ای داشتند و به‌خوبی سرویس‌های ما را کنترل می‌کردند.» این بازیکن نخستین بازی ملی رسمی در رده بزرگسالان را در مقابل ایتالیا تجربه کرد و گفت: «ایتالیا قدرتمندتر از آنی بود که انتظار داشتم. هنوز به تجربه‌های زیادی نیاز دارم.»

صبح روز بعد

شبکه‌های خبری، روزنامه‌ها، سایت‌ها و رادیو... همگی از دیدار ایتالیا و ایران حرف می‌زنند: «پیروزی پسران لاجوردی.»

سرمربی تیم‌ملی والیبال ایتالیا روبه‌روی دوربین شبکه خبری، لبخندزنان ظاهر می‌شود و می‌گوید: «من بازیکنان بسیار خوبی دارم که در هر شرایطی می‌توانم از آنها استفاده کنم. اما دیدار با ایران یک «مبارزه» بود که ما پیروز آن شدیم و از این بابت خیلی خوشحالم. اما باید هوشیار باقی بمانیم که ایران در دومین بازی قوی‌تر ظاهر خواهد شد و ما همچنان مبارزه سختی با این تیم خواهیم داشت.» شاید تیم ایران امروز (یکشنبه) خواسته سرمربی‌اش را برآورده کند و سرویس‌های موجی بزنند. همان حرکات دلنشین و زیبایی که دل کواچ (سرمربی تیم‌ملی کشورمان) را بُرده و پس از شکست به زبان آورده: «برابر ایتالیا سرویس‌های موجی که انتظار داشتم را ندیدم و بدون سرویس بازی کردیم. این مشکل را باید برای بازی‌های آینده حل کنیم.» بازی امروز ایران- ایتالیا ساعت ۲۲:۳۰ برگزار می‌شود.

نظر اهالی فوتبال از بازی با آنگولا

دلواپسان دروازه تیم

تساوی تیم‌ملی در سومین بازی تدارکاتی خود در اردوی اتریش با واکنش‌های اهالی فوتبال روبه‌رو بود که بیشتر آنها برمی‌گردد به دلواپسی از وضعیت دروازه‌بان شماره یک تیم‌ملی که در هر سه‌بازی هیچ‌کدام از چهاردروازه‌بان حاضر در اردوی تیم‌ملی نتوانستند انتظارات را برآورده کنند. دغدغه دیگر هم برمی‌گردد به مصدومیت بازیکنان اصلی تیم‌ملی که تعدادشان هر روز بیشتر می‌شود هر چند سرمربی تیم‌ملی نگرانی خاصی ندارد. کارلوس کی‌روش، سرمربی تیم‌ملی ایران در مورد اردوی اتریش و ارزیابی او از وضعیت تیم‌ملی در آستانه جام‌جهانی گفت: تمام بازیکنان حاضر در اردو نگرش خوبی نسبت به برگزاری چنین اردویی داشتند و تعهد بالای خود را نسبت به تیم‌ملی نشان دادند و همه هواداران باید به این ۲۸بازیکن افتخار کنند و من از همه آنها رضایت دارم. اردوی بسیار خوبی داشتیم و در سه‌دیدار تدارکاتی که داشتیم این فرصت را به همه بازیکنان دادیم تا توانایی‌های خود را به منظور حضور در فهرست نهایی نشان داده و حتی برای این موضوع بجنگند، البته به دنبال اهداف تاکتیکی هم بودیم و در مجموع اردوی خوبی را پشت‌سر گذاشتیم.

سرمربی تیم‌ملی نگران مصدومیت بیگ‌زاده است و آن را بارها عنوان کرده است: بیگ‌زاده تحت یک‌سری بررسی‌های سطح بالا در برزیل است. البته دو، سه‌مصدوم سطحی دیگر در تیم بودند که به‌خاطر مسایل پیشگیرانه به آنها بازی ندادم. به غیر از هاشم بیگ‌زاده دغدغه خاصی در مورد بازیکنان مصدوم نداریم. صحبت‌های کی‌روش را کادر پزشکی تیم‌ملی هم تایید می‌کنند. به گفته کادر پزشکی تنها بازیکن مصدوم تیم‌ملی هاشم بیگ‌زاده است که او جمعه‌شب به کلینیک کورینتیانس در برزیل رسید تا اقدامات درمانی خود را برای حضور در جام‌جهانی آغاز کند. با اعلام کادر پزشکی سایر بازیکنان در صحت و سلامت به‌سر می‌برند و برخی از آنها که با مشکلات جزیی مواجه هستند تا چند روز آینده مصدومیتشان به‌طورکامل رفع خواهد شد و در این زمینه نگرانی خاصی وجود نخواهد داشت. علی پروین، کاپیتان تیم‌ملی ایران در جام‌جهانی ۱۹۷۸در مورد سه‌بازی ایران در اردوی اتریش که همراه با سه‌تساوی بود، گفت: وقتی می‌گوییم بازی تدارکاتی خوب است، الان دلیلش را متوجه می‌شوید، ما بازی‌های دوستانه در آفریقای‌جنوبی را که ندیدیم، اما وقتی سه بازی دوستانه در اتریش را کم‌وبیش دیدیم هر روز بچه‌ها نسبت به دیروز بهتر شدند و این نشانگر این است که بچه‌ها دیگر با دیدن تیم‌های خارجی تن و بدنشان نمی‌لرزد. ۱۰روز تا جام‌جهانی مانده و این مسابقات مثل ۳۱کشور دیگر برای فوتبال ما که یکی از ۳۲ تیم مسابقات است اهمیت دارد، پس الان وقت گیر دادن به بازوبند کاپیتانی یا دفاع اتوبوسی نیست.

پرویز مظلومی، سرمربی سابق استقلال در مورد تساوی یک -یک ایران و آنگولا در بازی دوستانه گفت: کی‌روش در این مسابقه به بازیکنان اصلی استراحت داده بود و بیشتر نفرات ذخیره را به میدان فرستاد. هرچند مجبور شد در برخی دقایق از بازیکنان اصلی هم استفاده کند. سرمربی تیم‌ملی قصد داشت نفرات خط خورده را در این بازی مشخص کند و در این دیدار بیشتر به‌دنبال محک‌زدن بازیکنان بود. او پنج‌بازیکنی را که باید خط بزنند در بازی با آنگولا انتخاب کرد. من نگران دروازه تیم‌ملی هم شدم. ما در جام‌جهانی با تیم‌هایی بازی داریم که به مراتب قوی‌تر از بلاروس، مونته‌نگرو و آنگولا هستند و به همین دلیل باید با تیم‌های گردن‌کلفت‌تر بازی تدارکاتی برگزار می‌کردیم. او در مورد اینکه تیم‌ملی هنوز دروازه‌بان اصلی‌اش را نشناخته و اشتباه دنیل داوری در بازی با آنگولا، گفت: به نظر من کی‌روش می‌داند در جام‌جهانی از کدام دروازه‌بان استفاده کند و این مساله برای خود سرمربی مشخص شده است. دنیل داوری در بوندس‌لیگا بازی‌های بدی انجام نداد و دروازه‌بان بدی نیست اما نمی‌دانم چرا در تیم‌ملی نتوانسته عملکرد خوبی داشته باشد. او در تهران هم دو گل بد خورد. شاید هنوز نتوانسته ارتباط کلامی لازم را با بازیکنان تیم‌ملی برقرار کند. فکر می‌کنم رحمان احمدی در جام‌جهانی دروازه‌بان اصلی تیم‌ملی ایران باشد. البته امیدوارم تیم‌ملی در جام‌جهانی بازی‌هایی آبرومند انجام بدهد. افشین پیروانی، بازیکن اسبق تیم‌ملی معتقد است هدف کی‌روش در جام‌جهانی گل‌نخوردن است و تاکتیک‌های تیمش هم بر این اساس است: هدف و تاکتیک اول کی‌روش در جام‌جهانی گل‌نخوردن است و او بیشتر روی ساختار دفاعی تیم کار کرده است. زیرا هر سه تیمی که همگروه ما در جام‌جهانی هستند از ایران قوی‌ترند و به همین دلیل کی‌روش روی ساختار دفاعی متمرکز شده و چشم به ضدحملات دارد. البته خوب دفاع‌کردن در فوتبال یک هنر است. پیروانی نیز نگران دروازه تیم‌ملی در جام‌جهانی است و اعتقاد دارد دروازه‌بان اصلی تیم‌ملی باید زودتر مشخص شود: هر چهار دروازه‌بانی که اکنون در اردو هستند شرایط مشابهی از نظر فنی دارند و تصمیم کادر فنی و سرمربی، دروازه‌بان اصلی تیم را مشخص می‌کند، با این حال خوب نیست که دروازه‌بان اصلی تیم‌ملی هنوز مشخص نشده باشد زیرا دروازه‌بانی پستی است که نیاز به آرامش و اعتمادبه‌نفس دارد اما اکنون هیچ‌کدام از دروازه‌بان‌های تیم‌ملی مطمئن نیستند که در تیم‌ملی فیکس هستند یا نه.

بازگشتن تیم ملی از اردوی اتریش/ عکس: فواد اشتری

اعلام برنامه‌های مراسم بدرقه تیم‌ملی

مراسم بدرقه تیم‌ملی فوتبال کشورمان برای حضور در مسابقات فوتبال جام‌جهانی ۲۰۱۴ با حضور رییس‌جمهوری دوشنبه‌شب در سالن ۱۲هزارنفری مجموعه آزادی برگزار می‌شود. در این مراسم که از ساعت ۲۰:۳۰ تا ۲۲:۳۰ با پخش سرود جمهوری اسلامی آغاز می‌شود، علی کفاشیان رییس فدراسیون فوتبال، محمود گودرزی وزیر ورزش و جوانان به همراه جمعی از مسوولان ورزش کشور و بازیکنان تیم‌ملی فوتبال کشورمان حضور خواهند داشت.

در این مراسم ابتدا رییس فدراسیون فوتبال گزارشی از نحوه آمادگی تیم‌ملی برای حضور در مسابقات جام‌جهانی ارایه می‌دهد و سپس وزیر ورزش سخنرانی خواهد کرد و پس از آن نیز حجت‌الاسلام‌والمسلمین حسن روحانی رییس‌جمهوری سخنرانی می‌کند. در این مراسم جواد نکونام کاپیتان تیم‌ملی فوتبال کشورمان به نمایندگی از بازیکنان تیم میثاق‌نامه را قرائت می‌کند و سپس تمامی بازیکنان اعزامی و هیات همراه از زیر قرآن کریم رد می‌شوند. تیم‌ملی فوتبال ایران پس از یک اردو ۱۸روزه در کشور اتریش ساعت ۳:۱۰ بامداد دیروز وارد تهران شد تا پس از استراحتی کوتاه با بدرقه رسمی ریاست‌جمهوری و مسوولان ورزشی کشور سه‌شنبه تهران را به مقصد برزیل ترک کند. تیم‌ملی فوتبال کشورمان ساعت پنج صبح روز سه‌شنبه راهی برزیل می‌شود. مسابقات جام‌جهانی فوتبال ۲۰۱۴ برزیل از ۲۳ خرداد آغاز می‌شود. تیم‌ملی فوتبال ایران با تیم‌های آرژانتین، نیجریه و بوسنی‌وهرزگوین در گروه F رقابت‌های جام‌جهانی فوتبال ۲۰۱۴ برزیل همگروه است. تیم‌ملی فوتبال ایران در ۲۶ خرداد سال ۱۳۹۳ به مصاف نیجریه خواهد رفت و سپس در ۳۱ خرداد به مصاف آرژانتین و در بازی پایانی گروه نیز در چهارم تیر به مصاف تیم‌ملی بوسنی‌وهرزگوین خواهد رفت.

عکس روز

باشگاه تراکتورسازی تبریز با انتشار بیانیه‌ای رسول خطیبی را به‌عنوان سرمربی جدید این تیم معرفی کرد.

عکس: سایت باشگاه تراکتورسازی

تیروکمان

بحران در فدراسیون تیروکمان

● **شرق:** سایه شوم دوپینگ این بار بر فدراسیون تیروکمان سایه انداخت؛ فدراسیونی که باورش قدری غیرقابل تصور است ملی‌پوشان آن در رشته‌ای که تحرک بدنی چندانی ندارد و اساس کار آنها روی تمرکز است دست به استفاده از مواد نیروزا بزنند. روز گذشته آژانس جهانی ضددوپینگ (واوا) با ارسال بیانیه‌ای به فدراسیون‌های پزشکی ورزشی و تیروکمان از مثبت‌شدن نمونه تست دوپینگ حمزه نکویی، عضو تیم‌ملی کامپوند و محرومیت دوساله این ورزشکار از کلیه رویدادهای داخلی و خارجی خبر داد. اتفاق ناراحت‌کننده این است که از نکویی در مسابقات قهرمانی آسیا سال ۲۰۱۳ در تایوان آزمایش گرفته شده و نتیجه این آزمایش مثبت اعلام شده است. مسابقاتی که نکویی در آن مدال طلا را تصاحب کرد و ایران در مجموع تیمی به‌عنوان سومی دست یافت. طبق اعلام فدراسیون جهانی تیروکمان مدال طلای نکویی پس گرفته می‌شود و نتایج تیمی مسابقات قهرمانی آسیا و رده‌بندی نیز تغییر خواهد کرد. در بخش تیمی نیز ایران به رده‌پنجم تنزل پیدا کرد. اما نکته جالب توجه در خبر مثبت‌شدن دوپینگ حمزه نکویی این است که گفته می‌شود دوپینگ او به دلیل خوردن «قوتو» درآمده است.

تغییر تابعیت زمانی‌نژاد

اما موضوع دیگری که دیروز فدراسیون تیروکمان را ستاره‌دار کرد، خبر تغییر تابعیت رضا زمانی‌نژاد بود. ملی‌پوش تیروکمان ایران و دارنده نشان طلای آسیا تابعیت آمریکا را پذیرفت تا از این پس در تیم‌ملی این کشور تیر پرتاب کند. زمانی‌نژاد عضو تیم‌ملی کامپوند کشورمان که چند سالی است در آمریکا به سر می‌برد، اقدام به تغییر تابعیت خود کرد و در مسابقه «جام آریزونا» برای تیم آمریکا به میدان رفت. زمانی‌نژاد پیش از این، با اینکه در آمریکا اقامت داشت، اما در زمان مسابقه‌های بین‌المللی برای تیم ایران به میدان می‌رفت.

ادامه از صفحه اول

انتخابات پارلمان اروپا و موفقیت مخالفان

چون پاسخ «سوسیال دموکرات‌ها»، «دموکرات مسیحی»ها یا سایر طرفداران اتحادیه برایشان قانع‌کننده نیست بنابراین به نامزدهای دست راستی رای دادند که مخالف سیاست‌های فعلی کمک به کشورهای فقیرتر هستند. جالب است که مشابه همین احساس در میان رای‌دهندگان کشورهای بحران‌زده در جنوب اروپا وجود دارد. دلیل مخالفت آنها با عضویت در اتحادیه، به واسطه اعمال سیاست‌های ریاضتی است که از سوی اتحادیه به کشورهایی که با بحران اقتصادی دست‌به‌گریبان هستند دیکته می‌شود. از اقتصاد که بگذریم، دلیل مهم دیگری که باعث پیروزی راست‌گرایان شده، مجموعه‌ای از مسایل ناسیونالیستی و نژادپرستانه است. بسیاری از جریانات ناسیونالیستی و ملی‌گرایانه در فرانسه، انگلستان، دانمارک، آلمان و بسیاری دیگر از کشورهای اروپایی، با ایده اروپای واحد مخالفند چون احساس می‌کنند هویت ملی آنها در پارادایمی به نام اروپای واحد، یا اروپای بزرگ کمرنگ شده و به تدریج از بین خواهد رفت. بنابراین ملی‌گرایان هم با ایده پارلمان اروپا مخالف بوده‌اند و در حقیقت این پارلمان را ناقض اصل «کشور - ملت» و ناقض پارلمان و حاکمیت ملی کشورشان می‌دانند. نگرانی آنها به‌ویژه با آمدن حجم زیادی از شهروندان کشورهای شرق اروپا ظرف سال‌های اخیر که اعضای جدید اتحادیه شده‌اند، افزایش هم پیدا کرده است. ناسیونالیست‌ها و نژادپرستان اروپایی، حضور خارجی‌ها و ملیت‌های دیگر در کشورشان را تهدیدی برای «خلوص نژادی» ملیت خود می‌پندارند. اگر موفقیت راستگرایان به‌واسطه مجموعه‌ای از دلایل اقتصادی و نژادپرستی است، چپ‌ها نیز دلایل خود را برای موفقیت در انتخابات داشتند. اولین و مهم‌ترین دلیل موفقیت آنان، اقتصاد است. همچون راستگرایان، چپ‌ها نیز با سیاست‌های ریاضتی اتحادیه اروپا برای کشورهای خود مخالف بوده و این سیاست‌ها را به ضرر اقشار و لایه‌های کم‌درآمدتر جوامع می‌پندارند. اما دلیل اصلی مخالفت آنان با عضویت در اتحادیه اروپا به‌واسطه آن است که به باور آنان، این مجموعه باعث تقویت سرمایه‌داری و اقتصاد آزاد شده است. از دید آنان قوانین و مقررات مالی و سیاست‌های کلان اقتصادی اتحادیه بیشتر به سود اقشار مرفه‌تر و کشورهایی از این دست و متقابلا به زیان کم‌درآمدها بوده است. جالب است که در کشورهایی چون یونان، پرتغال، اسپانیا و ایرلند که با مشکلات اقتصادی دست‌به‌گریبان هستند چپ‌ها بسیاری از کرسی‌های پارلمان را از آن خود کرده‌اند در حالی که در نروژ دانمارک یا آلمان که وضع اقتصادی آنان خوب است ضدیت با خارجی‌ها مساله اصلی بوده و سبب شده راستگرایان کرسی‌های زیادی را تصاحب کنند. در یک جمع‌بندی باید گفت پیروزی راست‌ها و چپ‌ها در انتخابات پارلمان اروپا، امری ناپایدار و گذراست. جهت کلی به سمت «اتحاد» است با وجود همه دشواری‌های اتحادیه، کم نیستند کشورهایی که پشت در آن برای ورود نوبت گرفته‌اند از گرجستان، ارمنستان، آذربایجان و اوکراین گرفته تا ترکیه. تمایل به پیوستن به اتحادیه اروپا در اوکراین به حدی بود که عملا زمینه‌ساز اصلی بحران فعلی آن کشور شده است. درست است که عضویت ۲۸ کشور در یک مجموعه واحد با معضلات و دشواری‌های فراوانی ظرف سه‌دهه اخیر روبه‌رو بوده اما با توجه به تاریخ خونین منازعات و جنگ‌های پایان‌ناپذیر چندصدساله اروپا بر سر سرزمین، نژاد، زبان، مذهب و منابع طبیعی از جمله دو جنگ هولناک اول و دوم جهانی، فلسفه و ایده اروپای واحد بعد از بیش از هزارسال جنگ و خونریزی خیلی هم ناموفق نبوده است.